

Vanhan runon taitajia

GRIIŠAN VAŠŠI

Suojärveltä oli syntyjään Vasilista Moldakka-Harakka ("Griišan Vašši"). Suku oli alunperin kuulua korpiselkäläisiä, Suojärven Kuikkaniemeen muuttanutta haaraa. Kylän nähtävyyksiin kuului Bomba-suvun mahtava kolmikerroksinen "hirsilinna", jonka palvelusväkeen Vaššinkin tiedetään kuuluneen; myöhemmin hänet mainitaan talon loisien tai köyhien joukossa. Vašši oli syntynyt vuonna 1848 ja hän eli kolmen aviottoman lapsensa kanssa koko elämänsä Bomban talon mailla. Hän kuoli 1920-luvulla Leppäniemen kunnalliskodissa.

Vaššin tiedetään laulaneen neljälle kerääjälle (I. Härkönen 1900, E. Ahtia 1908, A.O. Väisänen 1917, V. Salminen 1920) loitsuja, kertovia runoja, kehto-, leikki- ja paimenlauluja. Ennen muuta Vašši, ("Virzi-Vašši") oli kuitenkin itkijä, jonka itkuja kirjoitettiin muistiin useita. Ahtialle Vašši kertoi oppineensa itkunsa Venäjän puolelta Kangasjärven rajakylästä Ah-toin akalta Petrovnalta. Salmisen muistiinpanojen mukaan Vašši kertoo itkeneensä kymmenvuotisesta saakka, mutta varsinkin orpona äidin kuoleman jälkeen. Aikalaiset muistavatkin hänet intensiivisen eläytyvänä itkijänä, joka häissä ja hautajaisissa saattoi muuttua rajun pidäkkeettömäksi surun ja tuskan tulkkiksi.

Toisaalta varsinkin Salmisen muistiinpanojen perusteella Vašši voidaan myös nimetä suojärveläisten hääritytuaalien erinomaiseksi tuntijaksi. Laajassa tiedonannossa hän kuvailee tapausten kulkua aina kosimisseremonioista "nousendapäivän kyylyyn" asti. Häätökujen ohella muistiinpanot sisältävät ainutlaatuisia tietoja häiden draamallisesta kulusta antilaan ja sulhasen sekä kaikkien asianosaisten rooleista häiden sukunäytelmässä repliikkejä myöten. Mahdotonta ei liene, että Vaššin asiantuntemusta on käytetty hyväksi kuuluisalla Suojärven filmiretkellä 1920, jolloin Kalevalaseuran ja Kansallismuseon kansatieteellisen osaston tutkijat (V. Salminen, A.O. Väisänen, U.T. Sirelius) sekä taiteilija J.W. Mattila kuvasivat juuri Kuikkaniemessä myöhemmin kansatieteelliseksi klassikoksi tunnustettua filmiään.

Mielenkiintoisimpia Vaššilta kerättyjä yksittäisiä runoja lienee omakohtaisen satuttava Ogoi ja papinpoika, jossa — kansainvälisen aiheen mukaan — toisiaan tässä elämässä saamatomien rakastavaisten haudalla "kazvoi kaks kuldaista koi-vuo" ja joiden "ladvad on yhteh lapusuttu, juuret yhteh juuroitettu". Onnettoman rakkauden teema lienee saanut Vaššin runomaailmassa erityistä kaikupohjaa, koska monien uudempimuotoistenkin runojen pohjavireenä voi havaita rakastetun tavoittamattomuuden ja onnen mahdottomuuden tunnot. Toisaalta tiedetään Vaššiin suhtaudutun vähätellen — kuten itkijöihin usein — vaikkakin heidän apunsa ja perinteentuntemuksensa hätätilanteessa koettiin korvaamattomaksi.

Elämän ja ihmisten ahdistaa laulajalle jää usein vain yksi — yleensä kuvitteellinen — vaihtoehto: "Pois pidie lähtie ja hyvä kylä jättiä — ei ole suru lähtiessä kylän kauneutta, suru miul on matkan kaiken kullan rakkahutta."

LIISA LEHTO

Monipuolinen Ravintola Karelia

Ravintola Karelia Käpylän Karjalatalossa tarjoaa todella monipuolisesti jokaiselle jotakin.

Herkullisesta Karjalaisesta keittiöstämme löydät taidolla ja sydämellä valmistettuja perinneruokia tsupukoista aina karjalanpaistiin.

Käytettävissänne on kaikkiaan neljätoista erilaista ja erikokoista kokoushuonetta ja salia aina 4–400 hengelle.

Kaikki tanssista ja hyvästä musiikista nauttivat ovat tervetulleita tanssi-iltoinamme keskiviikkona, perjantaina sekä lauantaina pyörähtelemään parketille tai muuten vain kuuntelemaan elävää musiikkia, jota esittävät toinen toistaan kuuluisimmat yhtyeet ja solistit.

Perinteisen pitopöydän löydät Kareliasta sunnuntaina, jolloin kaikki alle 12-vuotiaat lapset saavat ruokailua ilmaiseksi vanhempiensa seurassa.

**Tervetuloa viihtymään – iloisesti yhdessä –
hyvässä seurassa.**

LAHJAKSI SUOMALAISELLE

Heimolehti Karjala —
suomalainen lahja
suomalaiselle.

Lisätietoja os.
Heimolehti KARJALA
Oksasenkatu 8
53100 Lappeenranta 10
Puh. 953-11700/tilaukset